

РЕШЕНИЕ

№ 1729

гр. София, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 109-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на девети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РОСИ П. МИХАЙЛОВА

като разгледа докладваното от РОСИ П. МИХАЙЛОВА Административно наказателно дело № 20241110203443 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 22-2200071 от 13.03.2023 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“, София Ив.Х.Й, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, на XXXXX с ЕИК 000669379, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева.

Недоволно от НП е останал санкционираният субект, който го обжалва в срок. В жалбата сочи, че не са съобразени правилно обстоятелствата по случая. Поддържа се, че дадените предписания не са били коректни. Соци се, че подалата сигнал г-жа Д. е искала да бъде увеличено трудовото □ възнаграждение, но е липсвала възможност това да бъде сторено, тъй като тя е била в непрекъснат болничен от 05.09.2022 г. Навеждат се аргументи, че е било изпратено уведомление до Е. Д. на 19.10.2022 г., че може да получи в канцеларията на училището исканите преписи, като се сочи, че то е представено на служителите на Инспекцията по труда. Поддържа се, че в отговор на искане от г-жа Д. с □ били изпратени искани от нея фишове за работни заплати. Поддържа се, че несъхраняването от нея на документи, които са □ били връчени, не може да се вменява във вина на жалбоподателя. С

тези аргументи се иска отмяната на НП. Претендират се разноски.

В съдебно заседание дружеството жалбоподател, нередовно призовано, тъй като не е открито лице, което да получи призовката на посочения от него адрес, не се представлява, процесуалният му представител адв. К. е депозирала молба, в която моли при извършване на процесуални действия, размяна на книжа и определянето на процесуални срокове да бъде съобразено, че е с влошено здравословно състояние, но не прави изрично искане делото да не се гледа в отсъствие на представител на жалбоподателя.

Въззиваемата страна е редовно уведомена и изпраща процесуален представител в съдебно заседание – юрисконсулт Ст.. В пледоарията си по същество иска съдът да потвърди обжалваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

По делото не е спорно, а и се установява от приобщените гласни и писмени доказателства - Допълнително споразумение към трудов договор, фишове за начислено трудово възнаграждение, че през процесния период Е. Т. Д. е изпълнявала длъжностите „учител“ и „главен счетоводител“ в XXXXX гр. София. Същата, видно от представените по делото болнични листове.

На 18.01.2023г. проверяващи органи при Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ), София извършили проверка за спазване на трудовото законодателство в XXXXXXXX", гр. София. За извършената проверка бил съставен Протокол за извършена проверка № ПР2302198/18.01.2023г., в който били посочени направените констатации, като на проверяваното лице били дадени задължителни предписания, вкл. под №3 - като работодател да предостави на Е. Т. Д. необходимата писмена информация, съдържаща данни за извършените промени в резултат на измененията в трудовите правоотношения, съгласно чл. 66, ал. 5 от КТ. Сроктът за изпълнение на даденото предписание бил до 24.01.2023г.

На 16.02.2023 г., служители на „ДИТ“ – София извършили последваща проверка, за която бил съставен Протокол за извършена проверка № ПР2305589/16.02.2023г., като било констатирано, че посоченото задължително предписание не било изпълнено. Поради това проверяващите счели, че на 25.01.2023г. е било извършено нарушение на чл.415, ал.1 от КТ, констатирано на 16.02.2023г., за което свид. Р. В. А. съставила Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-23017616/22.02.2023г. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН са постъпили писмени възражения срещу описаното нарушение, като в тях се сочи, че указанията не са конкретни, както и се поддържа, че г-жа Д. е била в непрекъснат болничен.Сочи се, че няма как при това положение да и бъдат връчени документи. Формулирани са възражения и по отношение на предписания,

неотносими към предмета на настоящото производство.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното Наказателно постановление (НП) № 22-2200071 от 13.03.2023 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“, София Ив.Х.Й, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, на ХХХХХ с ЕИК 000669379, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева.

Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел Р. В. А., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства – приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните свидетели, тъй като същите се подкрепят от приложените по делото писмени документи, не съдържат противоречия и са логични и ясни.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата се явява процесуално **допустима** – подадена е от процесуално легитимирано лице, в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, и е насочена срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административнонаказателен акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Разглеждането на делото по същество означава, че съдът следва да осъществи цялостна преценка на обосноваността и законосъобразността на акта и наказателното постановление, истинността на обективизираните в тях констатации и направените в тази връзка фактически и правни изводи.

Въз основа на извършена служебна проверка съдът счита, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. НП е издадено от компетентен административен орган, както и АУАН, спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Спазено е императивното изискване на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН за описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено. В АУАН и НП се съдържат данни за даденото предписание, неговият срок и моментът, в който същият е изтичал, както и констатация, че предписанието не е било изпълнено, спазени са изискванията за форма и съдържание.

Съгласно разпоредбата на чл. 404, ал.1, т.1 от КТ контролните органи на инспекцията по труда могат да прилагат принудителни административни мерки за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство и отстраняване на вредните последици от тях, включително да дават задължителни предписания на работодателите за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство. В чл. 415, ал. 1 от КТ е предвидена административнонаказателна отговорност за лице, което не изпълни принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, което се наказва с

имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.

В случая на жалбоподателя е приложена такава мярка, като са му дадени задължителни предписания като работодател да предостави на Е. Т. Д. необходимата писмена информация, съдържаща данни за извършените промени в резултат на измененията в трудовите ☐ правоотношения, съгласно чл. 66, ал. 5 от КТ. Срокът за изпълнение на даденото предписание бил до 24.01.2023г.

Не са налице данни посочената мярка да е оспорена пред компетентния административен съд, но дори и в този случай обжалването не спира нейното изпълнение – чл. 405 от КТ.

До края на посочения срок предписанието не е било изпълнено.

Неизпълнението на предписанията е нарушение на просто извършване и е било осъществено още с изтичането на срока за изпълнение на предписанията, т.е. за дата на извършването на нарушението следва да се счита денят, следващ този, в който срокът за изпълнение на предписанието е изтекъл – доколкото срокът е бил до 24.01.2023 г., и следващият ден е работен (сряда – 25.01.2024 г.), нарушението следва да се счита за извършено в първия работен ден след последния ден от дадения срок за изпълнение, т.е. 25.01.2024 г., както правилно е определил наказващият орган.

Доколкото при юридическите лица отговорността е безвиновна, то субективната страна на деянието не следва да бъде обсъждана изобщо.

Досежно размера на наложеното наказание, съдът намира, че същото е минималното, визирано в закона, поради което е законосъобразно.

В заключение, съдът намира, че процесният случай не може да се квалифицира като маловажен с оглед характера на обществените отношения, свързани с осигуряването на възможност на работниците и служителите на достъп до относимите към трудовото им правоотношение документи, като запознаването със съдържанието на тези документи в редица случаи е предпоставка за тяхната възможност да упражняват и защитават редица свои права. В случая не се установяват смекчаващи обстоятелства, които да придават на случая по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с тази на други нарушения от същия вид, поради което липсват предпоставки да се преквалифицира деянието и да се определи съответният размер на санкцията по чл. 415в от КТ.

С тези мотиви, съдът намери възраженията на жалбоподателя, че не е налице извършено нарушение за неоснователни. Предвид изложеното, съдът счита, че обжалваното НП следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на въззиваемата страна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № 22-2200071 от 13.03.2023 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“, София Ив.Х.Й, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ, на XXXXX с ЕИК 000669379, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лева, като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д от ЗАНН, XXXXX с ЕИК 000669379, да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“, София, сумата в размер на 80 (осемдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____